

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „ocean ibiza” – zgłoszenie nr 10 610 525

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8.10.2014 w sprawie R 2207/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8.10.2014 w sprawie R 2207/2013-1, tak aby sprzeciw wniesiony przez Marbella Atlantic Ocean Club, SL został w całości odrzucony, a zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 610 525 „ocean ibiza” (mieszanego) w klasie 41– uwzględnione, oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami powstałymi w postępowaniach w niższych instancjach OHIM, to jest przed Wydziałem Sprzeciwów i przed Izbą Odwoławczą, które doprowadziły do wniesienia niniejszej skargi.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 11 stycznia 2015 r. przez Carlo De Nicola od wyroku wydanego w dniu 11 listopada 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-52/11 De Nicola/EBI

(Sprawa T-10/15 P)

(2015/C 073/60)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: C. De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: L. Isola, adwokat)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o częściową zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie punktu 2 i 3 sentencji oraz następujących punktów zaskarżonego wyroku: 5, 7, 14, 16-21, 24-27, 29, 32, 35-37, 39-43, 46-55, 57-59, 62-66, 68-69, 73-74, 76-77, 87-91, 93, 95-100, 103, 106-107, 109-112, 117, 120, 124, 142, 144-145, 148-153, 161-170, 175-182 i 184-193. Przekazanie sprawy innej izbie Sądu do spraw Służby Publicznej, aby w innym składzie orzekł on ponownie w zakresie uchylonych punktów, po wcześniejszym sporządzeniu żądanej już opinii lekarskiej. Przeprowadzenie wszelkich środków dowodowych, bezpośrednich i/lub pozostałych, które będą konieczne w związku z obroną drugiej strony oraz przedstawieniem wszystkich innych dokumentów uznanych za pomocne w celu obalenia przeciwnych twierdzeń. Obciążenie Europejskiego Banku Inwestycyjnego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

1. Brak uzasadnienia zaskarżonych środków.
2. Co się tyczy stwierdzenie nieważności wszelkich powiązanych aktów oraz tych wykorzystanych przez komitet prowadzący postępowanie wyjaśniające podniesione zostało, że decyzja jest niedopuszczalna, gdyż wniosek dotyczył w szczególności wszystkich aktów wykorzystanych przez komitet prowadzący postępowanie wyjaśniające, o których udostępnienie bezskutecznie zwrócono się.
3. W zakresie wniosku o stwierdzenie mobbingu orzeczenie Sądu do spraw Służby Publicznej zostało zakwestionowane z uwagi na pozorne uzasadnienie, w zakresie w jakim stwierdzenie naruszenia zobowiązań umownych ze szkodą dla wnoszącego odwołanie nie stanowi z pewnością nakazu wobec banku ani też obowiązującego stanowiska.
4. Co się tyczy wniosku o nakazanie zaprzestania mobbingu, uznaje się, że rzekomy zakaz wydawania nakazów nie może być bezwzględny, lecz powinien bez wątpienia zostać uchylony w obliczu działań dotykających godności danej osoby oraz praw podstawowych.
5. W zakresie wniosku o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia z uwagi na mobbing podkreśla się fakt, że Sąd do spraw Służby Publicznej, z jednej strony, odrzuca jego wnioski skierowane do komitetu prowadzącego postępowanie wyjaśniające, z drugiej zaś zauważa, że na EBI nie ciąży jakiegokolwiek zobowiązanie do działania, gdyż nie został wydany żaden skazujący wyrok i ponieważ decyzja komitetu nie jest obowiązująca ani wiążąca i nie stanowi również przesłanki proceduralnej.
6. Co się tyczy wniosku o zasądzenie odszkodowania za szkody oceniane per se, wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd do spraw Służby Publicznej popełnił błąd zarzucając mu, iż nie wskazał żadnego naruszenia prawa oraz kwestionuje zasądzenie i uzasadnienie przyznanego odszkodowania w wysokości 3 000 EUR.